

Kære Erik

Jeg plejer, til manges morskab, at sige at vi har siddet i zinkbalje sammen. Det er ihvertfald rigtigt.

Når man gør det er man meget tæt sammen. Det vil jeg også påstå at vi var i andre betydninger. Mange år i barndommen var vi meget sammen. Gerne hver eneste dag.

Engang skulle en af os, jeg husker ikke hvem, indskrives i skole. En af vore mødre løb rundt i Brumleby og ledte en halv dag hvorved indskrivningen måtte aflyses. Desværre skete det så ved en senere lejlighed.

Vi byggede huler, var cowboys eller musketerer i Fælledparken. Hvis ikke vi kørte rundt og legede at vore cykler var motorcykler med en halv klemme i egerne. Vi har grint meget sammen for Erik har en udpræget humoristisk sans.

Vi har klatret over Mødesalens tag og siddet fast i en elevator.

Vi har også siddet i sidevognen til min fars Harley og drømt fremtidsdrømme mens regnen trommede på presseningen.

Senere da vi blev lidt ældre var vi smarte med 5 Eiffel eller 4 Hera cerutter som vi trak i en automat. Da var vi direktører og meget rige.

Det med at ryge i smug er der kommet mange morsomme episoder ud af.

Jeg husker at Wellendorf, en af lærerne på Ryesgade Skole, så dig barke på, vistnok Steens pibe. Han kom cyklende forbi hvor vi stod i Øster Alle.

Han havde et hemmeligt våben mod dig når han sagde at hvis du gjorde det igen ville han sladre til din far. Det var ikke tomme trusler - de var stam gæster på Sportskroen på Østerbro Stadion.

Senere var der så det med alle pigerne. Du fik tidligt smag for det modsatte køn.

Jeg husker at du ikke kunne stå for Annettes røv som stod foran dig i rækken i skolegården. Den fik et venligt klem som vistnok kostede dig en eftersidning. Forbandede Snerpe!

Annette blev forøvrigt senere vores datters skolelærer. Verdenen er lille.

Du havde i det hele taget stor succes hos pigerne, hvilket jeg ikke havde.

Derved gled vi en smule fra hinanden en tid.

Vi blev voksne unge mennesker og skulle uddanne os. Du skulle hurtigst muligt ud af skolen og kom i lære som bliktud som dine brødre.

Da vi fik smag for musik og hvad deraf følger, husker jeg dog at vi tilbragte mange timer sammen i Klaus' kælderværelse hvor vi lyttede til Shadows, Everly Brothers og Beatles til langt ud på natten. Klaus' mor havde købmandsbutik og ismejeri og hvis vi købte øl måtte vi kun tage dem der ikke var så meget salg i. Det betød nogle gange at vi var nødt til at vælge porter, guld- eller FF-bajere. Vi skulle afregne ved at lægge penge i en bøsse.

Af ukendte årsager stemte regnskabet ikke så tit, men hun var en pragtfuld mor, der forstod sig på ungdommens behov.

Senere købte du Heinkel kabinescooter, det er sådan en man stiger ind i forfra og den er enorm svær at komme ud af hvis man er kørt op i en hæk. Den havde jeg fornøjelsen af at hovedreparere i din fars kælder og som Erling har udtrykt det - kom der utroligt mange tomme flasker ud af det.

Du blev soldat, senere gift og fik to dejlige piger og vi var tæt på hinanden igen. Det jo var din skyld at jeg traf Lone.

Vi var på mange ferier sammen hvor der blev hygget og grint – en enkelt pilsner røg der nok også ned. Især husker jeg turen med telte til Bornholm. Du kaldte den for zigøjnerlejren. Vi satte telte og overtelte sammen plus det vi selv havde flikket sammen som hjemmesløjde.

Rent arbejdsmæssigt gik du fra at være håndværker og opmåler. Det med opmåler har jeg selv fundet på fordi Erik gik meget op i udregningen af akkorden.

Du skiftede arbejdstøjet ud med jakke. Først i speditjonsbranchen hvor du startede med at lære at skrive på maskine. Her kæmpede du dig op fra bunden og endte med at blive velfunderet og afholdt speditør og senere importchef. Igen meget afholdt af kolleger for dit altid gode humør.

Når du går ind for et arbejde – gør du det med liv og sjæl. Det blev til flere udfordringer i flere firmaer og også som direktør i dit eget plastfirma. Kan man så nå højere? Det er mit indtryk at det gik strålende og at der var masser at bestille. Desværre blev afkastet ikke særligt stort. Det var ihvertfald ikke noget du kom sovende til. Du har en vane med at hvis noget skal gøres ordentligt så gør du det selv.

Så traf du jo Ruth – du bagte længe på hende – jeg tror i hele 5 min. og så var I sammen. Det synes som om der er faldet mere ro over dig - og vi er ikke i tvivl om at I to nyder livet. Hold fast i det med at nyde livet Erik vi har jo kun den ene. Hjerteligt tillykke med de 60 år og skal vi så ikke udbringe et leve for Erik.

Tre korte og så et langt.

Erik har længe leve